

2det Medlem for 10de Kreds (Frijs). Jeg hører altid med Fornøjelse det ærede Medlem, for hans Foredrag har to udmærkede Egenskaber: han taler kort, og han taler klart. Men det Foredrag, det ærede Medlem holdt i Gaar, havde en egen vemodig Klang. Det var jo en Slags Afskedstale, det ærede Medlem holdt, ikke saa meget en Afskedstale angaaende Forholdet mellem det ærede Medlem og mig fra tidligere Tider, men en Afskedstale for det Standpunkt, som det ærede Medlem har været Talsmand for hidindtil. Jeg beklager, at det ærede Medlem ser saa pessimistisk paa Forholdene, og jeg beklager ikke mindst, at det ærede Medlem synes at være tilbøjelig til at opgive den Særstilling, han og hans Venner hidtil har hævdet her i Tinget. Jeg anerkender, at saa længe det ærede Medlem og hans Parti var saa talrige, at de udgjorde, hvad man kalder „Tungen paa Vægtskaalen“, har det ærede Medlem bidraget overordentlig meget til, at der gennemførtes betydelige Love paa forskellige Samfundsomraader. Men nu da det ærede Medlem ikke har en saa stor Kreds af Tilhængere her i Tinget, at de udgør Tungen paa Vægtskaalen, synes jeg, det ærede Medlem har tabt Modet. Det er der ingen Grund til. — Det ærede Medlem mindede mig om, at jeg i tidligere Tider har været i Mindretal. Det er ganske rigtigt, men alligevel har jeg aldrig opgivet Troen paa Fremtiden, har aldrig kapituleret, om jeg maa bruge det Udtryk, saaledes som jeg synes, det ærede Medlem nu gør overfor Højre. Han angav en mærkelig Grund til den Bevægelse, som det synes, at det ærede Medlem har gjort ved nu nærmere at slutte sig til Højre, end han tidligere har gjort, idet han nemlig gik ud fra, at hans Vej ikke har været farbar, og at naar han indtog denne Særstilling, kunde det føre til at ægge andre op til at fremsætte Krav og indtage Stillinger, som de maaske ellers ikke vilde indtage. Jeg forstod ikke helt den Betragtning, det ærede Medlem her gjorde gældende, og jeg beklager, hvis det virkelig er Meningen, at det ærede Medlem og hans Tilhængere nu vil slutte sig til det gamle Højre og opgive den Særstilling, de hidtil har indtaget. Jeg saa jo i Fjor, hvorledes det ærede Medlem og

hans Venner fik Betydning i den Strid, der stod om Skattelovene mellem Flertallet her og Regeringen. Jeg ved nok, at det gamle Højre ikke holder af, at der tillægges det ærede Medlem og hans Venner nogen særlig Betydning i den Sag, og jeg ved ogsaa, det ærede Medlem ikke tidligere har været bange for at række Haand til den almindelige Valgrets Indførelse. Det ærede Medlem har jo Fortjeneste af at have været med til at indføre den lige og almindelige Valgret i alle Sogne- og Bykommuner og af at have været med til at fortrænge den privilegerede Valgret fra Amsraadene saaledes, at den almindelige Valgret nu kan beherske de to Trediedele af Amsraadene. Hvorfor saa nu blive bange for den almindelige Valgrets Indførelse ogsaa til Landstinget? Der er ikke kommet nogen Ulykke ud af den almindelige Valgrets Indførelse til de kommunale Raad. Tværtimod, det forekommer mig, at de kommunale Raad sammensættes paa en meget forstandig Maade, ligesom jeg ogsaa mener, at Sogneraadene, som er valgte ved almindelig Valgret, vælger Amsraad, som der ikke har været Klage over, og som jeg synes der heller ikke med Føje kan rejses Anke imod.

Det ærede Medlem syntes, at han ikke rigtig forstod mig. Han synes, at jeg er kommet i Modsætning til mig selv, og han brugte et Udtryk, der lød saaledes: Det er muligt, at den højtærede Konseilspræsident paa sine gamle Dage har fundet sin Damaskusvej. Jeg forstaar dette Udtryk saaledes, at det er en bibelsk Vending, det ærede Medlem i Modsætning til, hvad han plejer, har villet give sit Foredrag. Det skal formodentlig sigte til den Paulus, som paa Vejen til Damaskus blev omvendt. Det var jo ellers en god Omvendelse, som hverken det ærede Medlem eller jeg har Grund til at beklage. Men det forekommer mig, at denne Sammenligning ikke passer i den Forbindelse, hvorom der her er Tale. Jeg er i det heldige Tilfælde, at jeg føler mig i god Overensstemmelse med min politiske Fortid. Jeg har jo den tvivlsomme Ære at være en af de ældste Tingmænd i den danske Rigsdag, haade i Henseende til min Alder og i Henseende til det Antal Aar, jeg har haft den Ære at repræsentere en Valgkreds. Til mine